

Een voltooide reis

Colofon

ISBN: 978 94 6365 596 5

1e druk 2023

© 2023, Evert Conradie

Uitgeverij Elikser

Ossekop 4

8911 LE Leeuwarden

www.elikser.nl

Drukwerk: CSL digitaal B.V.

Vormgeving binnenwerk en omslag: Evelien Veenstra

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

Een voltooide reis

Evert Conradie

Inhoud

Inleiding	7
Erica	23
Haar eerste verhaal	33
Een merkwaardige droom	38
Maar het was nog niet voorbij.	40
Vervolg laatste ontmoeting	49
Bezinning	56
Heeft een langer leven zin?	61
Een ontmoeting	66
Iblis en de astrale wezens	71
Het leven na de regeneratie	81
Het volgen van een droom	87
Uitwerking	92
De reis	100
De bouwlocatie	113
Op verkenning	120
De spin	126
De Hogon	128
De terugreis	135
De bergen in	150
Osiris en Isis	165
Opnieuw een les	179
De tweede locatie in de bergen	197
Visioen	202
Een nieuwe opdracht?	213
De eerste bijeenkomsten door Koné	218
Koné ging verder	220
Erica nam het over	225
Ons geniale lichaam	231

Signalen in dat lichaam	234
Signalen vervolg	240
Erica was nog niet klaar	256
Haar laatste les	260
Naar huis	273
Hoe het begon	280
Voltooiing	286
Bijlage	289

Inleiding

Alle informatie die je dagelijks via de media te horen of te zien krijgt, wekt de indruk dat onze planeet er niet al te best aan toe is en zo af en toe word je daar toch wel een beetje onrustig van.

Maar juist dat gevoel is zo belangrijk, het kan het begin zijn om hier iets aan te doen.

Oorlogen, bosbranden, overstromingen, orkanen en aardbevingen, zij nemen in frequentie toe en zorgen voor een onrustige en onveilige omgeving. Vaak gebeuren deze rampen in verre landen, dat wel, maar soms sta je toch even stil bij wat ons zou kunnen overkomen: Droogte, overstromingen, te weinig voedsel, niet genoeg drinkwater, stroomuitval, vreemde ziekten. Het lijkt wel alsof wij steeds vaker geconfronteerd worden met dit soort problemen terwijl in de jaren hiervoor alles nog in orde leek. Mede dankzij de media worden wij ook steeds sneller geïnformeerd over wat er in de wereld gaande is. En zo komt heel langzaam het gevoel naar boven dat wij dit niet meer willen, het moet veranderen. Sommige mensen worden wanhopig omdat er niets verandert en overwegen om “geen kinderen meer op deze planeet te zetten”.

Dat is spijtig, want elke nieuwe generatie komt met nieuwe ideeën en die kunnen zomaar zorgen voor een verandering. Wanhoop lost niets op, maar onderhuids, dus niet zichtbaar, kan door bewustwording veel worden veranderd.

Misschien dat u het zou willen ontkennen, maar dit is toch de planeet waar wij voor hebben gekozen.

En natuurlijk zult u reageren dat dit niet uw keuze is.

Maar toch...

De mens is zelf verantwoordelijk voor alle ellende in onze wereld en dat komt omdat een groot deel van de bevolking op deze planeet mens en goederen als handelswaar beschouwt, omdat de economie moet groeien. Dat betekent dat er geen evenwicht bestaat in het welzijn van mens (als medewerker, knecht /ondergeschikte) en goederen (alle aardse stoffen). Niet dat wij zelf iets misdaan hebben door slaven te verhandelen of hele gebieden te ontbossen, maar wij maken wel dankbaar gebruik van deze activiteiten die door anderen worden gedaan en houden daarmee het systeem in stand. Deze oude vorm van leven op deze aarde werkt niet meer, die tijd is geweest, het moet alleen nog even tot ons doordringen. Gelukkig beseft de jongere generatie dit een stuk beter, zij realiseren zich steeds meer dat mens en natuur een eenheid vormen

Samengaand met de zorgen om onze planeet heb je ook nog eens de confrontatie met alle oorlogen. Of, anders gezegd: de overheersing van de ene groep mensen over een andere groep. Daar heeft het westen vroeger ook aan meegedaan en een van de gevolgen daarvan was (en is) dat er later in veel van die overheerste landen de structuur ontbrak om een stabiele regering te vormen. Deze landen werden een prooi van lieden die meestal uit eigen belang de macht grepen. Helaas, macht doet iets met mensen en dat is meestal niet gunstig voor de bewoners van die landen die dan noodgedwongen hun heil in andere landen moeten zoeken.

Het gebeurt wereldwijd in het oosten zowel als in het westen en het blijkt dan vaak te gaan om (alweer) macht, maar grondstoffen spelen daar ook een belangrijke rol in.

Ja, die grondstoffen, wereldwijd worden er politieke spelletjes gespeeld om het bezit van die stoffen met het gevolg dat de autochtone bevolking geen enkele zeggenschap meer heeft over haar eigen woongebied.

Los van de vele andere redenen om aan de macht te komen en te blijven is bezit een van de grote verleidingen.

In de tijd van de farao's wist men dat al, ook toen al had het leven van de onderdanen weinig waarde.

In de huidige tijd hoef je alleen maar te denken aan de gevolgen van een oorlog waardoor het graan niet meer terecht komt bij minder vruchtbare gebieden en dus bij de mensen die door die onderbroken aanvoer honger lijden.

En dan de vervuiling van de oceanen, hebt u ook niet gedaan want u scheidt keurig uw afval.

Vraag je eens af of al die (grond)stoffen echt zo dringend nodig zijn.

Ja, zult u zeggen, wij kunnen niet meer zonder want wij leven in een technisch tijdperk en daarvoor zijn al die stoffen nodig.

En dan krijg je antwoorden over wat die techniek allemaal heeft gebracht, zoals medische apparaten, communicatie, vervoer en nog heel veel meer.

Zeg dan ook apparatuur voor slimme oorlogsvoering.

Je begint je af te vragen of er op deze planeet nog wel een veilige en beschutte plaats te vinden is.

Maar dit is niet van de laatste tijd, kijk maar eens terug in de geschiedenis. In de documenten die gaan over het oude Egypte staat het bol van oorlogen die de farao's aanzien en macht gaven, zij waren meesters in het oorlogvoeren. Dichter bij huis zijn er ook wel voorbeelden van oorlogen om het bezit.

Op internet kun je vrij snel zien dat vanaf ongeveer 500 jaar voor Chr. tot nu toe minstens 450 grotere oorlogen zijn gevoerd. Waarom eigenlijk?

Er zijn natuurlijk oorzaken aan te wijzen zoals overbevolking en de noodzaak tot meer voedsel. Zo kan er een motivatie zijn om landen te veroveren met vruchtbare grond.

Of religieuze oorlogen om bijvoorbeeld heilige grond.

Of oorlogen om de heerschappij te vergroten door meer bezit.

Of oorlogen tegen overheersing.

En dan niet te vergeten de natuurrampen, die kunnen ook een oorzaak zijn van een volksverhuizing.

Oorlogen worden vaak met een leugen gemotiveerd en vele onderdanen volgen hun leider daarin. Die weet zijn onderdanen slim te manipuleren met als mogelijke motivatie een van bovenstaande redenen. Maar ook een persoonlijke motivatie kan een grote rol spelen. Grond werd altijd al beschouwd als een vorm van rijkdom en toonde daarmee de grootsheid van de leider aan. Eigenlijk is dat nog steeds zo. Maar wat bezit zo iemand dan eigenlijk? Zonder enig bezit komen deze mensen op aarde en ze gaan ook weer zonder enig bezit weg. Het gaf slechts een tijdelijk gevoel van macht en soms succes. Het enige dat zij kunnen meenemen, is hun ziel en daarmee samengaand hun ontwikkeling, verder niets.

Ja, zult u zeggen, maar bezit maakt het leven wel gemakkelijker. Dat klopt natuurlijk, maar dat zou niet ten koste moeten gaan van iets of iemand anders.

Het zal niet alleen het bezit zijn, maar heel vaak spelen ook egoïstische verlangens een rol om tegenpolen te onderwerpen aan de eigen verlangens. Als het niet snel genoeg gaat, dan wordt er geweld gebruikt en dat zal toenemen als de

strijd langer gaat duren net zoals de wreedheden toenemen en dat alles om de eigen wil door te drukken. Een altruïstische levenshouding kun je wel vergeten ook bij al die meelopers en dat is veel erger. Die hebben zich ondergeschikt verklaard om met glinsterende ogen te kunnen delen in de voorgespiegelde winsten. Maar zij hebben niet door dat zij zich in vrije keuze hebben onderworpen aan de macht van een leider, hopend daardoor ook macht te krijgen, maar dat is dus zwakte. De enige macht die belangrijk is, is de macht over jezelf. In deze situatie zijn ze slechts nodig om de macht van die ene leider te vergroten, er is er maar één de baas. Helaas zijn er ook mensen die gedwongen worden om te vechten tot meerdere eer en glorie van die volksmenners.

Toch is er hoop want de geschiedenis leert ons ook dat een onderdrukt volk een saamhorigheidsgevoel gaat ontwikkelen en dat bezit niet het belangrijkste is. Er ontstaat een verandering in levenshouding alsof de menselijke geest even flink wordt opgeschud. Elkaar helpen en zorgen voor elkaar. Het is de basis voor een nieuwe periode waar de ontwikkeling van liefde voor elkaar opnieuw wordt ontdekt. Als die er komt, is het spel van de leider uitgespeeld en voor zijn volgelingen is dan geen plaats meer.

Dat zie je ook terug bij natuurrampen. Hoe fantastisch is het dat via nationale fundraising heel veel geld wordt opgehaald om de slachtoffers te helpen die na diepe ellende toch de mogelijkheid krijgen om hun leven weer op te bouwen en in de meeste gevallen doen zij dat ook met elkaar, maar eenmaal opgebouwd wordt die saamhorigheid al gauw weer vergeten en is het weer ieder voor zich.

Zo werden na de tweede wereldoorlog de zwaar getroffen Europese landen ook geholpen door Amerika via de Marshallhulp.

Was men dankbaar voor die hulp? Jazeker, het was een geweldige stimulans voor de Europese economische ontwikkeling, maar deze hulp was niet helemaal vrij van eigenbelang omdat hiermee een tegenwicht tegen het communisme werd bereikt.

Mede door die hulp heeft Europa zich gedurende enige tijd goed kunnen ontwikkelen. Daar beginnen nu scheuren in te komen omdat ook hier de saamhorigheid een moeizaam proces is geworden.

Al die hulp is mooi, maar het zou eigenlijk niet nodig moeten zijn. Al die rampen en oorlogen vertellen ons dat wij iets niet goed doen op deze planeet en dat hebben wij dus zelf gedaan!

En dan weer die geschiedenis; Bijna elk land heeft ooit wel eens de heerschappij gehad over grote delen van het oude land. Neem de Romeinen, de Grieken, de Egyptenaren in Afrika, Israël en niet te vergeten alle oorlogen in China. Dit gaat dan alleen maar over de periode van voor Chr. tot ongeveer 500 jaar na Chr.

Na die tijd zijn er nog onnoemelijk veel oorlogen gevoerd bijvoorbeeld door de Fransen, de Spanjaarden, de Engelsen, en niet te vergeten de eerste en de tweede wereld oorlog die eigenlijk alleen maar een tijdelijke machtspositie opleverde ten koste van heel veel slachtoffers. Al die slachtoffers zijn de kansen om zich te ontwikkelen ontnomen door iets dat zich buiten hun bemoeienis bevond.

In dat licht bezien kun je jezelf nog eens de vraag stellen: Wat hebben al die oorlogen ons opgeleverd?

Veel, zult u zeggen, ze gaven ons onze welvaart, maar zou die er niet zijn gekomen zonder al dat geweld? Kijk eens om je heen, dan kun je zien dat die welvaart alleen maar be-

paalde landen of bepaalde groepen, of mensen betreft. Er zijn nog steeds veel landen die in armoede leven. Het geeft ook nog iets anders aan namelijk het verschil tussen zij die hebben en zij die niet hebben waardoor de eenheid wordt ondergraven en alweer die verdeeldheid gaat ontstaan. Iets opbouwen wordt dan moeizaam en gaat zich uiten in onrust onder grote delen van de wereldbevolking. Die onrust laat zien dat er toch ergens iets niet klopt en helaas kan die onrust ook weer een bron van opstand zijn.

Zijn wij dan tevreden met het resultaat hoe wij en onze voorouders alles hebben opgebouwd?

Natuurlijk zijn er mensen die uiterst tevreden zijn met wat zij hebben bereikt. En zij hebben ook veel: onderdak, kleding, eten, drinken, een telefoon, een koelkast, een televisie, een auto en verder heel, heel veel spullen. Tel daarbij op de sociale voorzieningen die bedoeld zijn om die grote groep mensen die het niet redden toch te helpen. Maar hoe groot is die uiterst tevreden groep dan? Ondanks die hoeveelheid spullen kun je daar vraagtekens bij zetten. Mensen worden ongelukkig, leiden aan depressies en enkelen hebben het zo zwaar dat zij vroegtijdig een einde aan hun leven willen maken. Ja, zult u zeggen, dat heeft andere oorzaken, maar is dat zo? Het zijn allemaal signalen die zouden moeten aanzetten tot nadenken. Dan heb je ook nog de protesten die er in heel veel landen zijn door mensen die niet kunnen leven zoals zij graag zouden willen. Zelfs in landen waar het redelijk goed gaat, kun je groeperingen vinden die hun ongenoegen uiten door de straat op te gaan. Zo bezien kun je stellen dat het resultaat twijfelachtig is. Het zou een trieste conclusie zijn dat al die strijd de oorzaak kan zijn voor nog meer strijd.

Hebben wij dan niets geleerd?

Nee en ja. Nee, omdat het om bezit en macht gaat en niet

om welzijn. Het einde van elke oorlog luidde ook weer de opbouw van de natie in om de welvaart op te bouwen en dat was heel goed, maar toen nam de economie het over en werd welvaart al gauw een synoniem voor bezit en dat moest verdedigd worden met steeds slimmere wapens maar die sterkere wapens gaan niet helpen want de tegenpartij kan die ook maken. Daar ligt dus ook niet de oplossing.

Ja, langzaam begint dit een wereldwijd probleem te worden en krijgen alle mensen daarmee te maken. Het besef groeit dat dit wel eens uit de hand kan lopen en je afzijdig houden kan niet meer. In verschillende landen merk je dat de bewoners het anders willen, maar omdat de economische welvaart en/of religieuze uitgangspunten nog steeds de belangrijkste onderliggende motieven voor regeren zijn, wordt daar nog niet echt naar geluisterd.

Er is zo'n mooi spreekwoord dat deze situatie weergeeft: 'Als het kalf verdronken is, dempt men de put.'

Er is wel degelijk iets mis met deze wereld en juist die protesterende mensen laten dat zien. Ongelijkheid, onderdrukking, religieuze conflicten, noem ze maar op, zij geven aan dat de mens-tot-mensverhouding in een spagaat zit. Dat kun je natuurlijk per geval gaan ontleden, maar lost dat iets op als er geen eenheid meer is tussen mensen onderling en tussen de landen onderling? De bijna goddelijke status van onze economie die gericht is op materiële welvaart begint te wankelen. Ja, die heeft ons tijdelijk veel gebracht, maar zie nu eens wat daarvan de gevolgen zijn. Groei heeft een grens en gaat nu ten koste van het welzijn van de mens en die heeft daar verschrikkelijk onder te lijden. Niet alleen de mens, maar ook onze planeet en dat effect begint duidelijk zichtbaar te worden.

Hoog tijd dus om daar wat aan te doen en dat kan, want

ieder mens heeft het in zich om bij te dragen aan een oplossing. Om te overleven moeten wij het samen doen. De mens is creatief en in staat om oplossingen te bedenken en zo kunnen wij de wereld overwinnen door ons te richten op andere waarden dan de materiële welvaart.

Ons bewustzijn wordt (opnieuw) tot de orde geroepen en krijgt nieuwe kansen om zich te ontwikkelen.

Het welzijn zal het uitgangspunt moeten zijn en dus zullen wij moeten leren om onze welvaart te delen, wij moeten het alleen willen, het is een keuze.

Om die keuze te kunnen maken moet je terugkeren naar jezelf en je plaats in dit universum.

Ja, zult u zeggen, wij geven al zo veel geld en dat lost niets op. Welvaart delen betekent dat anderen een bestaanszekerheid kunnen opbouwen en soms kan geld daarbij helpen, maar de beste oplossing is om mogelijkheden te bieden.

Bekijk dan eens het grotere plaatje, het universum.

De grootte daarvan is niet te bepalen, je zou kunnen zeggen dat het oneindig is. Voor zover wij weten is er geen ander leven in deze grote lege ruimte met wat steenklompen en andere planeten. Dus eigenlijk kun je zeggen: er is niets, maar niets bestaat alleen maar bij de gratie van iets. Zou er echt helemaal niets zijn, dan waren wij er ook niet, maar wij zijn er wel! Er is dus leven.

De grenzen zijn niet bekend, dus het fysieke heelal, of beter 'Heel het Al', is onbegrensd. Geen grenzen betekent ook geen grenzen aan het bewustzijn, onbegrensd aan weten en onbegrensd in liefde, want ondanks alles is dat hier op aarde ook aanwezig en maakt dus deel uit van het universum. Als dat alles aanwezig is in die grote leegte waarin wij bestaan, dan moet dat 'Al' meer zijn dan gewone materie en onder con-

trole staan van wetten en kennis die niet de onze hoeven te zijn. In de wetenschap probeert men die wetmatigheid van het universum te verklaren, maar dat is nog steeds niet gelukt. Zo zijn er ook al twijfels over de Oerknaltheorie als verklaring voor de oorsprong van het heelal. Het antwoord op die vraag zal nog wel even op zich laten wachten en een van de redenen is dat wij conclusies trekken die gerelateerd zijn aan een aards tijdsbesef, wij kunnen slechts onderzoek doen vanuit aardse basiskennis. Dat vereist wat uitleg. Er zijn schrijvers die al langer vertellen dat er meer universa zijn zoals het onze, sommige schrijvers en onderzoekers noemen zelfs aantallen. Nu gaat het laatste werk van de bekende natuurkundige wijlen Stephen Hawkings ook over dit idee, namelijk over een multiversum. En dat gezien vanuit de kwantummechanica elke willekeurige uitkomst mogelijk is in elk uniek universum in dat tijdloze geheel van een multiversum, dus ook het verschijnsel van tijd zoals in ons (unieke) universum.

Daarbij ging hij wel uit van een multiversum dat (alweer) door een oerknal is ontstaan. Voor een leek is het moeilijk te begrijpen, maar een groot probleem opdelen in kleinere delen zou onze lokale omgeving misschien wel beter kunnen verklaren, maar dat geeft nog geen antwoord op de vraag hoe die oerknal is ontstaan.

De oplossing daarvan zal mogelijk niet van de natuurwetenschappers afkomstig zijn, maar eerder bij de geesteswetenschappen en dan in het bijzonder de spirituele kant samen met de natuurkundigen.

Er zijn verschillende wetenschappelijke ideeën over het ontstaan van ons universum, maar niemand weet precies hoe het zit en dat bewijst maar weer eens hoe weinig wij weten. De constructie van het heelal is zo geniaal dat alleen al onze

wereld miljoenen jaren kan bestaan en dan ook nog met intelligent leven, wat een van die willekeurige uitkomsten zou kunnen zijn. Als dat goed tot je doordringt, dan ontkom je er niet aan dat zoiets geniaals niet zomaar en doelloos bestaat of is ontstaan. In menselijke bewoording zou je kunnen zeggen: er moet een intelligentie, een Geest zijn met een gedachte die dit heeft vormgegeven, een Geest die tijdloos is, alles kent en alles weet en de oorsprong is van het bestaan. Voor een correcte interpretatie moet je wel eerst weten wat daarmee wordt bedoeld en misschien is dat wel het beste te omschrijven als: 'Het is een kosmisch stralingsveld dat alles omvat en overal is en alle energie beheerst, dus ook alle massa. Het is de bron van leven.' De intelligentie achter deze straling kun je God noemen. Het is en blijft een vage omschrijving omdat wij het eigenlijk niet kunnen bevatten. Misschien is de beste omschrijving van die energie wel het eenvoudige woordje Liefde.

Opmerking: Bij het noemen van het universum in dit boek wordt daarmee meestal deze omschrijving bedoeld.

Aangezien de mens bestaat, maakt hij dus deel uit van dit alles omvattende stralingsveld, dit onbegrensde 'Al', dus ook na de dood zal de mens nog steeds bestaan, alleen niet met zijn huidige lichaam. Maar alle gedachten en ervaringen die hij in dit leven heeft beleefd, zijn niet zomaar weg want dat alles maakt nog steeds deel uit van dat geheel en is niet vernietigd. Bovendien bestond de mens al in de Geest, die oorspronkelijke intelligentie, alleen niet in een aan tijdgebonden vorm zoals wij die op aarde kennen, maar in een andere vorm.

Maar dan ben je er niet want als er geen grenzen zijn, dan betekent dat ook de aanwezigheid van het kwaad want dat

houdt het woordje onbegrensd ook in, dus ook onbegrensde kennis van het kwaad; alles is daar aanwezig, zoals ook in onze heilige boeken wordt beschreven waar de liefde bestaat in de hemel en het kwaad in de hel. Beide tegenstellingen zijn dus aanwezig in het 'Al', waarbij wij niet moeten vergeten dat dit plaatsen zijn die door de mensen zijn bedacht, het is in werkelijkheid geen plaats, maar een situatie, een toestand.

Eenmaal zover gekomen zou je ook eens moeten kijken wat de Bijbel en de Koran zeggen over de oorzaak van onze strijd hier op aarde. Een mooie tekst is te vinden in de Koran (pagina 71).

Wat is dan de positie van de mens in dit alles omvattende 'Alles' en wat moet je daar nu mee?

Eigenlijk is dat heel eenvoudig maar moeilijk te bereiken. De mens is onderdeel van een heel groot verhaal en heeft de keuze om zijn grenzen te bepalen door voor een van die twee uitersten te kiezen, liefde of kwaad. De liefde is actief en creëert, het kwaad is lui en parasiteert. Door die creativiteit van de liefde zal daarom het bewustzijn groeien en sterker worden dan het kwaad. Ook tijdens een overheersing van het kwaad en daar ligt ook een stukje troost.

Beide bestaan en door op een liefdevolle manier alle negatieve aspecten in ons eigen leven op een harmonische wijze te omarmen en zich te ontdoen van die negatieve aspecten kiest de mens ervoor om het beeld te verwezenlijken van die oorspronkelijkheid die dit universum, ons universum heeft laten ontstaan. Het is complex en lastig want het speelt zelfs tot in de kleinste dingen die wij meemaken.

Zolang wij die universele liefde niet hebben, moet het duidelijk zijn dat de tegenpool van de liefde ook in ons zit. Alle

strijd op deze planeet laat dit duidelijk zien. Het gaat dus om ons zelf en niet om de ander, die ander kun je niet veranderen, alleen jezelf. Elke keer zul je moeten kiezen en dat vraagt om volharding maar ook om kennis.

Als het dan in al die eeuwen voor ons nog steeds niet is gelukt, waarom zal het dan nu wel lukken, zult u vragen. Daar is tijd voor nodig, tijd voor alle mensen om zich te ontwikkelen, tijd voor besef en door alle strijd en alle tegenstellingen die onze wereld heeft doorgemaakt, groeien wij langzaam naar dit besef toe, wetend dat uiteindelijk de liefde zal zegevieren en wij gaan kiezen voor een harmonisch samenzijn met de grote Geest. Wij mensen zullen toch een keer moeten beseffen dat al dat vechten ons niets oplevert. Als slaaf of ondergeschikte die alleen maar opdrachten uitvoert, kun je die keuze niet maken en zal die harmonie moeilijk tot stand kunnen komen. Net zoals onze gehechtheid aan de materie de mens niet vrij zal maken. Maar eenmaal vrij kan de mens als een zelfbewust persoon doelbewust kiezen voor deze eenwording en dat betekent de weg naar volmaaktheid. Dat is misschien ook wel de enige reden om als laatste, dus als allerlaatste optie een oorlog te voeren. Het is de motivatie om zich te bevrijden van onderdrukking.

Waarom?

Omdat ons hele bestaan daarom draait en wij dat steeds weer vergeten. In het verleden zijn er vele wijzen geweest die ons daarop hebben gewezen, maar steeds weer bleek de verleiding te groot.

De materiële zaken die samen met ons ego ons leven zo bepalen, zijn veel minder belangrijk dan onze geestelijke waarde die wij in ons leven moeten ontwikkelen.

Ja, zult u zeggen, maar die materiële welvaart zorgt er ook voor dat ik mij geestelijk kan ontwikkelen. Zeker, maar doet u dat ook? Kunt u aan het einde van uw leven zeggen: “Ik heb in mijn leven bijgedragen aan een positieve ontwikkeling van mens en planeet?”

Als de liefde voor de planeet en het leven daarop voor u belangrijk is, dan begint het herstel met de beheersing van uw gedachten en bezigheden. Dat betekent eigenlijk dat u de perfectie van het oorspronkelijke plan in uw geheugen probeert vast te zetten door deze zo vaak mogelijk op te roepen. Daarbij heeft ieder mens zijn eigen ideale planeet voor ogen en dat hoeft onderling helemaal niet strijdig te zijn als het maar met elkaar gebeurt. Eigenlijk is dit een vorm van Neuro Linguïstische Programmering (NLP)¹.

Ja, zult u zeggen, dat werkt alleen maar als je een spirituele of religieuze overtuiging hebt.

Dat kan het inderdaad wel eenvoudiger maken, maar ook die religieuzen zijn onderdeel van de wereld zoals die nu is en hebben te maken met alle zaken die daar spelen. Beter zou je deze vraag kunnen beantwoorden met een tegenvraag: Als je die niet hebt, die religieuze overtuiging, mag je dan naar willekeur handelen en hoef je dan met niemand en niets rekening te houden zoals het in al die eeuwen met strijd is gebeurd? Een humaan mens zijn is toch de basis van onze beschaving of je nu religieus bent of niet. Het is slechts een klein stapje verder om ook onze planeet hierin te betrekken.

---

1 Denken moet anders verliezen wij onszelf, onze individualiteit, en zou elk uniek mens verdwijnen in de massa. NLP is een vorm van magisch denken waarmee negatieve gevoelens worden omgezet in een positieve denkwijze. Dit systeem ligt op het grensvlak van de geestelijke sfeer en de materiële sfeer.